

Arestarea în Ierusalim

Textul de memorat: „În noaptea următoare, Domnul S-a arătat lui Pavel și i-a zis: «Îndrăznește, Pavele; căci, după cum ai mărturisit despre Mine în Ierusalim, tot așa trebuie să mărturisești și în Roma.»” (Faptele apostolilor 23:11)

Duminică, 9 septembrie – Întâlnirea cu conducătorii de la Ierusalim

1. **Faptele 21:23-26; 23.** Deci fă ce-ți vom spune noi. Avem aici patru bărbați care au făcut o juruință.
24. Ia-i cu tine, curăță-te împreună cu ei și cheltuie tu pentru ei, ca să-și radă capul. Și astfel vor cunoaște toți că nu este nimic adevărat din cele ce au auzit despre tine, ci că și tu umbli întocmai după rânduială și păzești Legea.
25. Cu privire la Neamurile care au crezut, noi am hotărât și le-am scris că trebuie să se ferească de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate și de curvie."
26. Atunci Pavel a luat pe oamenii aceia, s-a curățat și a intrat cu ei a doua zi în Templu, ca să vestească sfârșitul zilelor curățării când se va aduce jertfă pentru fiecare din ei.

Luni, 10 septembrie – Tulburare în templu

2. **Faptele 21:27-36; 27.** Către sfârșitul celor șapte zile, iudeii din Asia, când au văzut pe Pavel în Templu, au întăritat tot norodul, au pus mâinile pe el
28. și au început să strige: "Bărbați israeliți, dați ajutor! Iată omul care propovăduiește pretutindeni și în toată lumea împotriva norodului, împotriva Legii și împotriva Locașului acestuia; ba încă a vârat și pe niște greci în Templu și a spurcat acest Locaș sfânt."
29. În adevăr, văzuseră mai înainte pe Trofim, efeseanul, împreună cu el în cetate și credeau că Pavel îl băgase în Templu.
30. Toată cetatea s-a pus în mișcare și s-a strâns norodul din toate părțile. Au pus mâna pe Pavel și l-au scos afară din Templu, ale cărui uși au fost încuiate îndată.
31. Pe când încercau să-l omoare, s-a dus vestea la căpitanul oștii că tot Ierusalimul s-a tulburat.
32. Acesta a luat îndată ostași și sutași și a alergat la ei. Când au văzut pe căpitan și pe ostași, au încetat să mai bată pe Pavel.
33. Atunci căpitanul s-a apropiat, a pus mâna pe el și a poruncit să-l lege cu două lanțuri. Apoi a întrebat cine este și ce a făcut.
34. Dar unii strigau într-un fel, alții în alt fel prin mulțime; fiindcă nu putea deci să înțeleagă adevărul, din pricina zarvei, a poruncit să-l ducă în cetățuie.
35. Când a ajuns pe trepte, Pavel a trebuit să fie dus de ostași, din pricina îmbulzelii norodului întăritat;
36. căci mulțimea norodului se ținea după el și striga: "La moarte cu el!"

Marti, 11 septembrie – Înaintea mulțimii

3. **Faptele 22:22-29; 22.** Ei l-au ascultat până la cuvântul acesta. Dar atunci și-au ridicat glasul și au zis: "Ia de pe pământ pe un astfel de om! Nu este vrednic să trăiască!"
23. Și scoteau strigăte, își aruncau hainele și azvârleau cu țărână în văzduh.
24. Căpitanul a poruncit să ducă pe Pavel în cetățuie și să-l cerceteze, bătându-l cu biciul, ca să afle din ce pricină strigau așa împotriva lui.

25. Pe când îl legau cu curele, Pavel a zis sutașului care era de față: "Vă este îngăduit să bateți pe un roman care nu este osândit?"
26. La auzul acestor cuvinte, sutașul s-a dus să dea de știre căpitanului și a zis: "Ce ai de gând să faci? Omul acesta este cetățean roman."
27. Și, când a venit căpitanul, a zis lui Pavel: "Spune-mi, ești roman?" "Da", i-a răspuns el.
28. Căpitanul a zis: "Eu cu o mare sumă de bani am dobândit cetățenia aceasta." "Și eu", a zis Pavel, "sunt chiar născut roman."
29. Numaidecât, cei ce aveau să-l cerceteze prin bătaie au încetat să-l mai necăjească; ba căpitanul, când a aflat că Pavel este roman, s-a temut, pentru că-l legase.

Faptele 22:1-21; 1. *"Fraților și părinților, ascultați acum cuvântul meu de apărare față de voi!"*

2. *Când au auzit ei că le vorbește în limba evreiască, au ținut și mai multă liniște. Și Pavel a zis:*
3. *"Eu sunt iudeu, născut în Tarsul Ciliciei; dar am fost crescut în cetatea aceasta, am învățat la picioarele lui Gamaliel să cunosc cu de-amănuntul Legea părinților noștri și am fost tot atât de plin de râvnă pentru Dumnezeu, cum sunteți și voi toți azi.*
4. *Am prigonit până la moarte această Cale, am legat și am pus în temniță bărbați și femei;*
5. *marele preot și tot soborul bătrânilor îmi sunt martori. Am luat chiar și scrisori de la ei către frații din Damasc, unde m-am dus să aduc legați la Ierusalim pe cei ce se aflau acolo, ca să fie pedepsiți.*
6. *Când eram pe drum și mă apropiam de Damasc, deodată, pe la amiază, a strălucit împrejurul meu o mare lumină din cer.*
7. *Am căzut la pământ și am auzit un glas care-mi zicea: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?"*
8. *"Cine ești, Doamne?", am răspuns eu. Și El mi-a zis: "Eu sunt Isus din Nazaret pe care-L prigonești."*
9. *Cei ce erau cu mine au văzut bine lumina și s-au înfricoșat; dar n-au auzit glasul Celui ce vorbea.*
10. *Atunci am zis: "Ce să fac, Doamne?" "Scoală-te", mi-a răspuns Domnul, "du-te în Damasc și acolo îți se va spune ce trebuie să faci."*
11. *"Fiindcă nu puteam să văd nimic, din pricina strălucirii luminii aceleia, cei ce erau cu mine m-au luat de mână și așa am ajuns în Damasc.*
12. *Și a venit la mine un om, numit Anania, bărbat temător de Dumnezeu după Lege, și pe care toți iudeii care locuiesc în Damasc îl vorbeau de bine.*
13. *El mi-a zis: "Frate Saule, capătă-ți din nou vederea!" Chiar în clipa aceea, mi-am căpătat vederea și m-am uitat la el.*
14. *El mi-a zis: "Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit și să auzi cuvinte din gura Lui;*
15. *căci Îi vei fi martor, față de toți oamenii, pentru lucrurile pe care le-ai văzut și auzit.*
16. *Și acum, ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Domnului."*
17. *Și mi s-a întâmplat că, după ce m-am întors la Ierusalim, pe când mă rugam în Templu, am căzut într-o răpire sufletească;*
18. *și am văzut pe Domnul care-mi zicea: "Grăbește-te, ieși iute din Ierusalim, căci nu vor primi mărturisirea ta despre Mine."*
19. *Și am zis: "Doamne, ei știu că eu băgam în temniță și băteam prin sinagogi pe cei ce cred în Tine*
20. *și că, atunci când se vărsa sângele lui Ștefan, martorul Tău, eram și eu de față, îmi uneam încuviințarea mea cu a celorlalți și păzeam hainele celor ce-l omorau."*
21. *Atunci El mi-a zis: "Du-te, căci te voi trimite departe la Neamuri..."*

Miercuri, 12 septembrie – Înaintea Sinedriului

4. **Faptele 23:1-5;** 1. Pavel s-a uitat țintă la sobor și a zis: "Fraților, eu am viețuit cu toată curăția cugetului meu înaintea lui Dumnezeu, până în ziua aceasta..."
2. Marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lângă el să-l lovească peste gură.
3. Atunci Pavel i-a zis: "Te va bate Dumnezeu, perete vărui! Tu șezi să mă judeci după Lege, și poruncești să mă lovească, împotriva Legii!"
4. Cei ce stăteau lângă el, i-au zis: "Îți bați joc de marele preot al lui Dumnezeu?"
5. Și Pavel a zis: "N-am știut, fraților, că este marele preot; căci este scris: "Pe mai marele norodului tău să nu-l grăiești de rău."

5. **Faptele 23:6-10;** 6. Pavel, ca unul care știa că o parte din adunare erau saduchei, iar alta farisei, a strigat în plin sobor: "Fraților, eu sunt fariseu, fiu de fariseu; din pricina nădejzii în învierea morților sunt dat în judecată."
7. Când a zis vorbele acestea, s-a stârnit o neînțelegere între farisei și saduchei, și adunarea s-a dezbinat.
8. Căci saducheii zic că nu este înviere, nici înger, nici duh, pe când fariseii le mărturisesc pe amândouă.
9. S-a făcut o mare zarvă; și câțiva cărturari din partida fariseilor, s-au sculat în picioare, au început o ceartă aprinsă și au zis: "Noi nu găsim nicio vină în omul acesta; dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger ...?"
10. Fiindcă gâlceava creștea, căpitanul se teme ca Pavel să nu fie rupt în bucăți de ei. De aceea a poruncit ostașilor să se coboare să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în cetățuie.

Joi, 13 septembrie – Transferarea la Cezareea

6. **Faptele 23:12-17;** 12. La ziuă, iudeii au uneltit și s-au legat cu blestem că nu vor mânca, nici nu vor bea, până nu vor omorî pe Pavel.
13. Cei ce făcuseră legământul acesta erau mai mulți de patruzeci.
14. Ei s-au dus la preoții cei mai de seamă și la bătrâni și le-au zis: "Noi ne-am legat cu mare blestem să nu gustăm nimic până nu vom omorî pe Pavel.
15. Acum, dar, voi, împreună cu soborul, dați de știre căpitanului și rugați-l să-l aducă mâine jos, înaintea voastră, ca și cum ați vrea să-i cercetați pricina mai cu de-amănuntul; și, până să ajungă el, noi suntem gata să-l omorâm."
16. Fiul surorii lui Pavel a auzit de această cursă, s-a dus în cetățuie și a spus lui Pavel.
17. Pavel a chemat pe unul din sutași și a zis: "Du pe tinerelul acesta la căpitan, căci are să-i spună ceva."
7. **Faptele 23:26-30;** 26. "Claudius Lisias către preaalesul dregător Felix: Plecăciune!
27. Acest om pe care l-au prins iudeii era să fie omorât de ei; și eu m-am dus repede cu ostași și l-am scos din mâna lor, căci am aflat că este roman.
28. Am vrut să aflu pricina pentru care-l pârau, și l-am adus înaintea soborului lor.
29. Am găsit că era pârât pentru lucruri privitoare la Legea lor, dar că nu săvârșise nicio nelegiuire care să fie vrednică de moarte sau de lanțuri.
30. Mi s-a dat însă de știre că iudeii îl pândesc ca să-l omoare; l-am trimis îndată la tine și am făcut cunoscut și celor ce-l învinuiesc să-ți spună ție ce au împotriva lui. Fii sănătos."